

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/9/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416209847
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4416209847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležajovej, v právnej veci žalobcu: E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. U., J. XXXX/XX, zast. JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom so sídlom Vráble, Levická 579, proti žalovanej: T. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. nad L. XX, zast. JUDr. Ivetou Fabianovou, advokátkou so sídlom Spišská Nová Ves, Štefánikovo nám. 5, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky, zo dňa 3. októbra 2018 č. k. 17C/216/2016-272 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu patria hnutelné veci označené pod položkou I. - XI. v celkovej hodnote 580 eur, pasíva, zostatok úveru voči štátnemu fondu rozvoja bývania zo zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru a nenávratného príspevku zo dňa 30.03.1999 vo výške 164,55 eura. Celková masa BSM tak predstavuje sumu 415,45 eura. Vyporiadal BSM tak, že do výlučného vlastníctva žalobcu prikázal hnutelné veci pod bodom I. - XI. v zostatkovej hodnote 580 eur a pasíva, pohľadávku voči štátnemu fondu rozvoja bývania vo výške 164,55 eura s tým, že tento zvyšok je povinný zaplatiť žalobca. Žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanej titulom úplného vyporiadania podiel vo výške 3.404,01 eura do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. O náhrade trov štátu rozhodol tak, že štát má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi vo výške 100%. Zároveň vrátil žalovanej preddavok vo výške 300 eur zložený na účet súdu dňa 10.03.2017 a žalobcu ako aj žalovanú zaviazal zaplatiť súdny poplatok za vyporiadanie BSM každého po 33 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 19.11.2015 č. k. 14P/79/2015-27 bolo manželstvo strán sporu rozvedené a nedošlo medzi nimi k vyporiadaniu dohodu. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že do BSM ku dňu jeho zániku, t.j. ku dňu 27.11.2015 patrili nehnuteľnosti v kat. úz. J. U. zapísané na LV č. XXX ako parc. registra „C“ č. 1234/1 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 194 m², parc. č. 1234/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 81 m² spolu s rodinným domom súp. č. XXXX na parc. č. 1234/1 v hodnote určenej podľa znaleckého posudku vo výške 73.200 eur. Táto nehnuteľnosť však bola dňa 08.12.2017 odpredaná za kúpnu cenu 80.000 eur. Výťažok z predaja nehnuteľnosti, ktorý by následne mal tvoriť masu BSM bol vyplatený tak, že prvá časť kúpnej ceny vo výške 26.247,56 eura bola vyplatená v prospech záložného veriteľa E. banka a.s., H., druhá časť kúpnej ceny vo výške 8.506,20 v prospech štátneho fondu rozvoja bývania, tretia časť

vo výške 2.400 eur v prospech spoločnosti I. Re s.r.o., štvrtá časť vo výške 18.508,12 eura na účet predávajúceho v 1. rade t. j. žalobcu a piata časť vo výške 24.338,12 eura na účet predávajúcej v 2. rade. Keď predávajúci svojimi podpismi prehlásili, že predávajúci v I. rade obdrží peňažné prostriedky z kúpnej ceny prislúchajúcej z polovice sume nižšej oproti predávajúcej v 2. rade, nakoľko predávajúci v I. rade týmto spôsobom hradí záväzky súvisiace s predajom motorového vozidla v sume 935 eur, vyrovnanie debetu na spoločnom účte v X. banke a.s. vo výške 900 eur a mesačné úroky vo výške 30 eur k tomuto debetnému účtu voči predávajúcej v 2. rade, ktorá celková výška úrokov predstavovala 1.800 eur. Z toho dôvodu ku dňu vyporiadania BSM neexistoval výťažok z predaja nehnuteľnosti. Ďalej mal za preukázané zo zmlúv a zostatkov úverov popísaných v bode 5. a 16. odôvodnenia rozsudku, že do BSM patrili pasíva a to zostatok úveru podľa zmluvy o poskytnutí podpory vo forme úveru a nenávratného príspevku zo dňa 30.03.1999 uzatvoreným so Štátnym fondom rozvoja bývania ku dňu zániku manželstva vo výške 8.670,75 eura a zostatok úveru podľa Zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 21.02.2011 uzatvorenej so H. H. a.s. (teraz E. banka H. a.s.) vo výške 23.187,23 eura. Keďže kúpna cena z predaja vyššie uvedenej nehnuteľnosti bola vyplatená vo výške 26.247,56 eura v prospech záložného veriteľa E. banka H. a.s., neexistujú ani tieto pasíva. Z kúpnej ceny za predaj nehnuteľnosti bol vyplatený zostatok úveru voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vo výške 8.506,20 eura, výška zostatku úveru bola 8.670,75 eura a rozdiel 164,55 eura predstavuje pasíva BSM, t. j. zostatok úveru voči Štátnemu fondu rozvoja bývania. V súvislosti s pasívami BSM si žalobca uplatnil nárok na polovicu vynaložených nákladov, ktoré vynaložil zo svojich výlučných prostriedkov na spoločný majetok a to na úver v E. banke a.s. sumu 3.170 eur, na úver Štátneho fondu rozvoja bývania v sume 5.009,25 eura, 960 eur vynaložených na elektrickú energiu v rodinnom v rokoch 2016-2017, 2.160 eur vynaložených na plyn v rodinnom dome v uvedenom období a sumu 56,16 eura vynaloženú na výmenu regulátorov v rodinnom dome v roku 2017. Čo sa týka pasív z debetnej karty vedenej v X. banke vo výške 1.800 eur, takéto pasíva v spore preukázané neboli, keď žalovaná nepredložila žiadne listiny preukazujúce vznik a výšku takéhoto dlhu, ale napriek uvedenej skutočnosti, polovica z uvedeného dlhu bola započítaná v rámci spôsobu vyplatenia kúpnej ceny k podielu pripadajúcemu na vyplatenie práve žalovanej. Podľa žalobného návrhu do masy BSM by patril aj výťažok z predaja motorového vozidla, zakúpeného v roku 2007 vo výške 1.870 eur avšak z predloženej kúpnej zmluvy mal preukázané, že žalovaná si polovicu výťažku z predaja motorového vozidla vo výške 935 eur pripočítala do svojho podielu z kúpnej ceny nehnuteľností, ktorý jej bol v rámci kúpnej ceny vyplatený, a preto v čase vyporiadania BSM ani tento výťažok netvoril masu BSM. Žalobca tvrdil, že pred uzatvorením manželstva disponoval finančnými prostriedkami vo výške 40.000,- Sk, ktoré obdržal od rodičov darom za účelom stavby rodinného domu a úsporami vo výške 2.000 eur, tieto prínosy súd nemal žiadnym spôsobom preukázané, keď sám žalobca na pojednávaní 15.02.2017 vypovedal, že tieto prínosy preukázať nevie, pričom žalovaná takéto prínosy popierala a neuznávala ich. Súd nemal ani preukázané vynaložené náklady na splácanie úverov voči Štátnemu fondu rozvoja bývania a E. banke za obdobie od roku 2015 - 2017, keď predložené výpisy z účtu zo strany žalobcu sa týkali majiteľa účtu: T. D. a nie účtu žalobcu. Čo sa týka započítania výlučných nákladov žalobcu na spoločný majetok vo výške 960 eur, náklady na elektrickú energiu 2.160 eur na plyn, ako aj náklady vo výške 56,16 eura na výmenu regulátorov, súd poukázal na tú skutočnosť, že tieto listinné doklady boli predložené a doručené až dňom 24.08.2018, t. j. až po uplynutí sudcovskej lehoty 2 mesiace na predloženie prostriedkov procesnej obrany, keď strany sporu boli dňa 13.06.2018 na pojednávaní poučené v zmysle § 153 CSP, a preto súd na tieto ďalšie výlučné náklady žalobcu neprihliadal. Zároveň poukázal na skutočnosť, že žalovaná sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala ešte v decembri 2014 a žalobca od uvedeného obdobia uvedenú nehnuteľnosť užíval sám a bolo by nespravodlivé, aby súd na takéto náklady žalobcu vôbec prihliadal. Čo sa týka prínosov žalovanej do manželstva, táto disponovala finančnými prostriedkami vo výške 4.196,29 eura, ktoré boli použité na stavbu rodinného domu, a tiež to preukázala potvrdením Prvej stavebnej sporiteľne z 12.05.2016, keď preukázala, že pred zrušením zmluvy o stavebnom sporení, ktorá bola zrušená ku dňu 31.01.1998 bol stav na konte sporenia vo výške 3.196,29 eura, ktoré výlučné prostriedky žalovanej boli vnesené do spoločného majetku - stavby rodinného domu. Tiež z vkladových listov preukázala, že získala od svojej matky darom 66.000,- Sk, t. j. 2.190,80 eura, ktoré tiež boli použité na stavbu rodinného domu. Súd úspory žalovanej na vkladnej knižke vedenej v Slovenskej sporiteľni s názvom účtu T. U., nepovažoval vo výške 1.000 eur za preukázané, keď z výpovede svedkyne bolo preukázané, že poskytli dar žalovanej za účelom stavby rodinného domu finančné prostriedky zo zmluvy o stavebnom sporení. Súd vyporiadal BSM tak, že hnuťelné veci pod položkami 1 - 11 v hodnote 580 eur prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, tiež pasíva a to zostatok pohľadávky vo výške 164,55 eura zaviazal zaplatiť žalobcu, rozdiel pasív tak predstavuje 415,45 eura, pričom polovica uvedeného rozdielu predstavuje 207,72 eura, ktoré je žalobca povinný zaplatiť žalobkyni a po započítaní prínosu žalovanej do manželstva vo výške 3.196,29 eura je žalobca povinný zaplatiť žalovanej na vyrovnanie

podielov sumu 3.404,01 eura. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, o trovách štátu rozhodol v zmysle § 252, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a v zmysle čl. 4 základných princípov CSP. Zároveň zaviazal strany sporu podľa § 5 ods. 1 písm. a/, § 2 ods. 1 písm. b/ a § 7 zák. č. 71/1992 Zb. na zaplatenie súdneho poplatku za vyporiadanie BSM každého po 33 eur.

3. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca a domáhal sa jeho zmeny tak, že žalovaná bude povinná mu vyplatiť titulom finančného vyporiadania sumu 5.882 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žiadal priznať náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania, a v trovách štátu navrhol, aby trovy štátu bola zaviazaná zaplatiť žalovaná. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd prvej inštancie považoval za nepreukázané, že pred uzatvorením manželstva disponoval finančnými prostriedkami vo výške 40.000,- Sk. Je pravdou, že ich nevedel preukázať, avšak manželstvo uzatváral vo svojich 25 rokoch, bol zamestnaný a týmito úsporami disponoval. Tiež súd prvej inštancie uviedol, že nemal preukázané vynaložené náklady na splácanie úverov voči Štátnemu fondu rozvoja bývania a E. banke H. za obdobie rokov 2015 - 2017, pretože sa predložené výpisu z účtu týkali majiteľa účtu T. D. a nie účtu žalobcu. Považoval za potrebné uviesť, že nie je rozhodujúce či sa jednalo o jeho účet alebo účet žalovanej, rozhodujúce je to, kto reálne tieto úvery aj platil a to bol on. Čo sa týka nákladov, ktoré vynaložil zo svojho výlučného majetku za elektrickú energiu, plyn a výmenu regulátorov, súd poukázal na ust. § 153 CSP. S týmto sa nestotožňuje, pretože je známe, že dlhé roky pracuje v zahraničí a vzhľadom na značnú vzdialenosť nie je vždy možné dostaviť sa do miesta bydliska, a preto potreboval o niečo dlhšiu dobu na zabezpečenie dôkazov. Tiež uviedol, že práve z dôvodu jeho práce v zahraničí sa v nehnuteľnosti zdržiaval iba minimálne, túto nehnuteľnosť užívala ich spoločná dcéra N.. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 144 OZ. Povinnosť znášať tieto náklady spojené s užívaním a udržiavaním spoločnej veci zaťažuje oboch manželov, nielen toho, kto vec podľa vzájomnej dohody skutočne užíva. Na spoločných nákladoch spojených s užívaním a údržbou veci v BSM by sa mali manželia aj po jeho zániku zásadne podieľať v rovnakom smere. Konštatoval, že súd prvej inštancie sa s týmito dôkazmi v zmysle § 150 OZ nevysporiadal, keď vôbec nebral do úvahy ním uhradené platby, ktoré preukázateľne zaplatil po rozvoze manželstva iba zo svojich výlučných prostriedkov ako aj náklady na prevádzku ich spoločného rodinného domu, na ktorých sa v zmysle § 144 OZ majú podieľať obidvaja.

4. K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná, ktorá navrhla rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že súd prvej inštancie vykonal všetky dôkazy predkladané stranami sporu a pri rozhodovaní ich všetky zobral do úvahy, teda odvolací dôvod podľa § 365 od. 1 písm. g/ CSP neobstojí. Súd prvej inštancie umožnil stranám sporu predkladať dôkazy počas celého konania, čo v podstate nemusel. Nechal dostatočný časový priestor na predkladanie dôkazov, ako aj možnosť dohody medzi účastníkmi. Žalobca predkladal dôkazy, ktoré boli neurčité, pri predkladaní ani nevedel, čo je na predložených listinách. Vytváralo to dojem, že žalobca účelovo mátie súd aj žalovanú. Žalobca žil v dome sám, teda bol povinný znášať náklady s prevádzkou nehnuteľnosti. Nebolo by spravodlivé a bolo by v rozpore s hmotným právom, keby tieto náklady znášala žalovaná, hoci spoločné nehnuteľnosti neužívala.

5. K vyjadreniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že nesúhlasí s obsahom vyjadrenia k jeho odvolaniu a trvá na svojom odvolaní, ktoré zaslal dňa 18.10.2018.

6. Prijatím zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) s účinnosťou od 01. 07. 2016 došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (§ 473 CSP). Podľa prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Znamená to, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem a teda sa použije na všetky konania a to i na konania začaté pred dňom účinnosti Civilného sporového poriadku s výnimkami z tohto základného pravidla ustanovenými v § 470 ods. 2 CSP.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 CSP) a že spĺňa náležitosti § 365 a nasl. CSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. Podľa § 148 ods. 1 OZ zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

9. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

10. Podľa § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby mal. detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť detí a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

11. Vyporiadanie BSM rozhodnutím súdu sa musí týkať všetkého majetku, ktorý podľa ust. § 143 OZ patril do BSM a ako spoločný existoval ku dňu jeho zániku. Ak niektorý z účastníkov tvrdí, že niektoré zistené veci do vyporiadania nepatria, musí toto svoje tvrdenie preukázať hodnoverne spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje účastníka, ktorý tvrdí, že konkrétna vec do vyporiadania nepatrí. Ak svoje tvrdenie nepreukáže a inak je preukázané, že táto vec za trvania manželstva účastníkov existovala, platí zásada, že vec patrí do BSM a treba ju vyporiadať. Rovnako tak dôkazné bremeno zaťažuje toho účastníka, ktorý tvrdí, že na spoločný majetok sa vynaložilo niečo z jeho oddeleného majetku. V konaní o vyporiadanie BSM súd nie je viazaný návrhmi účastníkov, a to ani pri určení rozsahu tohto spoluvlastníctva, ani pri určení spôsobu jeho vyporiadania. Účastníkom z odôvodnenia rozsudku musí byť jasné, z čoho súd pri rozhodovaní vychádzal a ktoré veci podľa zistenia súdu do BSM patrili. Z odôvodnenia rozsudku musí byť teda jasné, čo všetko bolo predmetom tohto spoluvlastníctva ku dňu jeho zániku a na základe akých dôkazov súd tú- ktorú vec, investície, dlhy a pohľadávky do vyporiadania pojal.

12. Žalobca vo svojom odvolaní namietal vadu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývajú ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď logicky rozpor v hodnotení dôkazov v prípade poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP. Tiež uplatnil i odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, že zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany, alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Ide o nové doplnenie ustanovenia v dôsledku nových inštitútov (prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, § 149 a nasl. CSP). Podľa § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- sa týkajú procesných podmienok, sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd udáva, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vložil.

13. Odvolací súd pri prejednaní veci dospel k záveru, že žalobcom namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia rozsudku odvolací súd konštatuje, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle

§ 220 ods. 2 CSP. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej spore, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný spor a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Učinené zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne a v súlade s ustálenou súdnou praxou pri súčasnom zohľadnení ochrany subjektívneho práva oboch sporových strán, ich rovnosti v uplatnení práv, ochrany ich oprávnenej dôvery v právo, ako i predvídateľnosti súdneho rozhodnutia.

14. Napadnutému rozhodnutiu nemožno vytknúť ani nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov sporových strán nevyplynuli, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 193, § 194 a § 205 CSP, alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani jedna vada namietaná žalobcom v odvolaní.

15. Žalobca vo svojom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie považoval za nepreukázané, že pred uzatvorením manželstva disponoval finančnými prostriedkami vo výške 40.000,- Sk, ktoré obdržal od rodičov darom za účelom stavby rodinného domu a úsporami vo výške 2.000 eur. Odvolací súd sa s touto jeho námietkou nestotožňuje a súd prvej inštancie správne neprihliadol na jeho tvrdenia, keď nepreukázal tieto skutočnosti, pričom žalovaná ich poprela. V tomto smere je možné jednoznačne konštatovať, že neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie, že týmito finančnými prostriedkami skutočne disponoval.

16. V ďalšej časti svojho odvolania žalobca namietal nepreukázanie vynaložených nákladov na splácanie úveru voči Štátnemu fondu rozvoja bývania a Prima banke Slovensko a. s. za obdobie od 1/2015 do 12/2017. Súd prvej inštancie rozhodol správne, keď uvedené úhrady úverov považoval zo strany žalobcu za nepreukázané, pretože skutočne nevyplynulo, že by finančné prostriedky, ktoré boli poukazované z účtu s názvom T. D., boli jeho výlučné. V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že navyše zostatok úveru podľa Zmluvy o stavebnom úvere zo dňa 21.02.2011 uzatvorenej so H. H. a.s. (teraz E. banka H. a.s.) ku dňu zániku manželstva vo výške 23.187,23 eura a z kúpnej ceny z predaja nehnuteľnosti BSM bol vyplatený zostatok tohto úveru v sume vyššej, a to 26.247,56 eura, a takisto zostatok úveru voči Štátnemu fondu rozvoja bývania vo výške 8.506,20 eura bola výška úveru 8.670,75 eura, a preto súd prvej inštancie rozdiel v sume 164,55 eura zaradil medzi pasíva BSM, preto rozhodnutie i v tejto časti považuje odvolací súd za správne.

17. V ďalšej časti žalobca namietal nezapočítanie nákladov, ktoré vynaložil zo svojho výlučného majetku za elektrickú energiu v sume 960 eur v rodinnom dome v rokoch 2016-2017, sumu 2.160 eur vynaloženú na plyn v rodinnom dome v uvedenom období a tiež sumu 56,16 eura vynaloženú na výmenu regulátorov v rodinnom dome v roku 2017. V tejto súvislosti odvolací súd podotýka, že aj keď boli tieto listinné doklady doručené po tom, ako uplynula sudcovská lehota 2 mesiace na predloženie prostriedkov procesnej obrany, neznamená to, že by na tieto listinné doklady súd prvej inštancie nemohol prihliadnuť, pretože v zmysle ust. § 153 ods. 2 CSP, na tieto prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov. Ako však z obsahu spisu vyplýva, že na uvedenom pojednávaní konanom dňa 13.06.2018, na ktorom bola stranám sporu uložená povinnosť, aby tieto prostriedky procesnej obrany a procesného útoku predložili v lehote 2 mesiacov bolo pojednávanie odročené na deň 05.09.2018, na ktorom okrem iného ešte bola vypočutá svedkyňa T. U.. Nemožno preto konštatovať, že by z dôvodu nesplnenia tejto povinnosti došlo k nariadeniu ďalšieho pojednávania alebo vykonania ďalších úkonov súdu, a preto správne mal súd prvej inštancie na tieto listinné doklady prihliadať. V ďalšej časti však súd konštatoval, že žalovaná sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala ešte v decembri 2014 a žalobca túto nehnuteľnosť užíval sám a bolo by nespravodlivé, aby súd na takéto náklady žalobcu vôbec prihliadal.

18. Podľa § 144 OZ veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obidvaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

Občiansky zákonník nemá žiadne ustanovenie, ktoré by upravovalo vzťahy medzi bývalými manželmi k spoločnému majetku, vrátane jeho užívania v období, keď ešte nedošlo k vyporiadaniu ich zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva. Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto, ani iným zákonom sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Preto právne vzťahy týkajúce sa zaniknutého a doposiaľ nevyporiadaneho bezpodielového spoluvlastníctva sa riadia ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo/2986/2000). Bývalý Najvyšší súd ČSR už v rozhodnutí sp. zn. 3Cz/19/74 publikovanom pod R 42/1972 Zbierky súdnych rozhodnutí a stanovisk zaujal právny názor, že i po zániku BSM zostáva až do jeho vyporiadania každý z manželov vlastníkom celej veci obmedzený rovnakým vlastníckym právom druhého. Ustanovenie § 144 OZ o spoločnom užívaní veci v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov platí i v prípade, že spoločný majetok síce zanikol, ale nebolo ešte vykonané jeho vyporiadanie. Prax pripúšťajúc, že aj po zániku tohto majetkového spoločenstva až do jeho vyporiadania zostáva každý z manželov vlastníkom celej veci, ktorý je obmedzený rovnakým vlastníckym právom druhého zdôrazňuje, že manžel, ktorý za týchto okolností vec sám užíva, sám tiež znáša náklady spojené s jej užívaním a udržiavaním. Žalobca v priebehu konania namietal, že použil vlastné prostriedky nepatriace do BSM na náklady spojené s užívaním domu, a dom užíval len sporadicky, pretože sa zdržiaval v zahraničí, kvôli svojej práci a dom užívala ich spoločná dcéra N. Za tejto situácie je nesporné, že žalovaná predmetný byt opustila ešte v decembri 2014, pričom sám žalobca pripustil, že tento byt užívala ich dcéra spolu s ním, keď nebol práve odcestovaný v zahraničí, a preto je možné konštatovať, že požadovanie týchto nákladov od žalovanej by bolo v rozpore s § 3 OZ, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúci z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie i v tejto časti za vecne správny.

19. Keďže žalobca namietal rozhodnutie súdu prvej inštancie i v trovách konania a trovách štátu, odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie o trovách konania ako i o trovách štátu je vecne správne, keď je zrejmé, že hodnota nehnuteľnosti bola medzi stranami sporná, v dôsledku ktorej bolo vykonané znalecké dokazovanie, toto bolo vykonané v prospech oboch strán, a preto trovy štátu majú platiť obidve strany každá v jednej polovici.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

21. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).